

не вѣше са направилъ Божій храмъ, по тогашный обичай, когото имаха на високи тѣ мѣста да правѣтъ жертвы тѣ си, стана и Соломонъ и отиде въ Гавонъ, най-высоко то мѣсто, и пожръ тамъ 1000 всесоженіа та. И явился Господь на снѣгъ на Соломона и мѣ рече: Проси за себѣ си что то щещи. И Соломонъ рече: ты си сторилъ милость великъ, Господи, на раба си Давѣда, за що то е ходилъ предъ тебе и съ право сѣрдце, и мѣ е поставилъ по твоѣмъ тѣмъ великъ милость на прѣстола си, както и днесъ. Господи Боже мой азъ съмъ отрече малко, посредѣ избранный ти народъ, и не знамъ какъ да оуправламъ тѣмъ множество. Дай ми сѣрдце смысленно, да сѣдѣмъ народа ти въ правдѣ за да разѣмѣвамъ посредѣ добро то и зло то. Тѣмъ Соломоново смирено слово толко вы оугодно предъ Господа Бога, што щедрыи Богъ мѣ рече: за що си просилъ отъ мене този глаголъ, и не си просилъ много дни, не богатства, нито дѣшны тѣ на врази тѣ си не испросилъ си за себе си разѣмъ да слѣдшашъ сѣдѣ. Это дадохъ ти сѣрдце смыслено и мѣдро: предъ тебе не е былъ мѣжъ подобенъ и послѣ тебе не ще стане. Это ти дадохъ и конто не си просилъ богатство и славу. И ако оупазишъ заповѣды тѣ ми, както и ваща ти Давѣдъ, ще оумножѣ и дни тѣ ти.

§. 111. Соломонова чѣдна премѣдрость.

Соломонъ като са съвѣди стана и отиде съ Іерусалимъ предъ жертвенника на Кѣвота на Господниѣмъ Заветѣ и принеси мирнѣ жертвѣ, и направи голѣмѣмъ гоздѣмъ на всички тѣ си велмѣжи. Тога явихъса напредъ цара двѣ жены: една та рече: Ваше Величество, азъ и талъ жена живѣхъмы въ единъ домъ, и три дни подѣръ мое то рожденіе роди, и талъ: и никой не вѣше съ насъ въ дома; она като спи лѣгнала е на дѣте то си, и като го оуморила, станала и взела мое то дѣте при себе си, а своето мѣртво положила при мене! И дрѣга та рече: не, но это той живыи е мой сынъ, а твой е оумрѣли. И така прахъса предъ цара. Конто рече на челоуѣцы тѣ: Донесите единъ ножъ и разсѣчите живото дѣте на